

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816203858
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8816203858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcov: 1/ W. M., E.. X.X.XXXX, J. I. S.Č. Z., G. XXX/XX, 2/ A.. O. M., E.. XX.X.XXXX, J. I. S. Z., G. XXX/XX, proti žalovanému: A. Č., E.. XX.X.XXXX, J. I. B. D., B. XXX/XXX, zastúpený Mgr. Františkom Chocholom, advokátom, Kalinčiakova 10, Vranov nad Topľou, IČO: 423 399 28, o zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 600,- eur a náhrady škody v sume 7.000,- eur, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 27.6.2018 č.k. 11C/132/2016-101 a podanej námietke zaujatosti takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Sudkyňa JUDr. Andrea Zolotová nie je vylúčená z rozhodovania a prejednávania sporu.
- II. Potvrďuje sa rozsudok.
- III. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto, cit.:

„I. Súd žalobu žalobkyne v 1/rade a žalobcu v 2/rade zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobkyne v 1/rade a žalobcovi v 2/rade nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom 1.inštancie v samostatnom uznesení.“

2. Citoval ustanovenia § 733, § 734, § 735, § 736, § 451 ods. 1, 2, § 458 ods. 1, § 420 ods. 1 až 3, § 420a ods. 1 až 3, § 427 ods. 1 a 2, § 428, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 8, čl. 15 ods. 1 a 2, § 137, §149, § 150 ods. 1 a 2, § 151 ods. 1 a 2, § 153 ods 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku.

3. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade sa žalobcovia domáhali zaplatenia, vrátenia sumy 600 eur a odškodného v sume 7.000 eur. Ako žalobcovia uviedli, týchto nárokov sa domáhajú na základe údajne uzavretej zmluvy o obstaraní opravy počítača. Súd prvej inštancie mal za to, že v konaní nebolo preukázané, že by žalobcovia uzavreli so žalovaným zmluvu o obstaraní opravy počítača ako to tvrdili. V tomto smere, neuniesli dôkazné bremeno na preukázanie takýto skutočnosti a teda splnenie zákonných predpokladov pre uzavretie takejto zmluvy vyžadovaných Občianskym zákonníkom, jej porušenie žalovaným a ani následne odstúpenie od tejto zmluvy. Mal za preukázané, že žalobkyňa v 1.rade so žalovaným o ničom nerokovala, nedohadovala sa s ním a ani nejednala. So žalobkyňou v 1. rade preto žiadna zmluva, či ústna alebo písomná uzavretá nebola, ani jej nebola prisľúbená pomoc.

Preto žalobkyňa v 1.rade nie je v spore vôbec aktívne legitimovaná. Nebolo preukázané, že žalovaný opravu osobne vykonal a ani to, že jemu mala byť vyplatená suma 600 eur, tá bola vyplatená inej osobe, ktorá opravu v skutočnosti realizovala. Konštatoval, že pokiaľ ide o posúdenie nároku voči žalovanému ako nároku na náhradu škody v sume 7.000 eur, v konaní nebolo žalobcami preukázané splnenie všetkých zákonných predpokladov pre vznik škody, ktoré stanovuje Občiansky zákonník a v tomto smere by ani neunesli dôkazné bremeno. Žalobcovia nepreukázali, že by sa žalovaný dopustil nejakého protiprávneho úkonu, teda správania, ktoré sa prieči právu, či už zavineného alebo nezavineného, teda porušenia nejakej zmluvnej povinnosti. Nebola taktiež preukázaná žiadna príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a ani samotná výška škody. Navyše, ak nebolo preukázané uzavretie zmluvy ako to tvrdia žalobcovia, nie je možné hovoriť o nejakej škode a o porušení dohodnutých zmluvných ustanovení vo vzťahu k žalovanému. Žalovaný žiadnu škodu žalobcom nespôsobil. Poukázal na to, že žalobcovia sa v prejednávanej veci nemohli domáhať na súde vrátenia svojho plnenia bez toho, aby v žalobe vyjadrili podmienenosť tohto plnenia nárokom druhej strany. Keďže žalobcovia v petite žaloby túto vzájomnú viazanosť reštitučných povinností účastníkov nevyjadrili a súd je viazaný ich žalobným návrhom, nemôže byť ich žaloba už z toho dôvodu úspešná. Hmotnoprávny nárok žalobcov nebol v konaní vykonaným dokazovaním preukázaný, lebo nebolo vlastne preukázané, že uzavreli so žalovaným nejakú zmluvu, vôbec nie zmluvu o obstaraní opravy počítača, ako to tvrdili a ani odstúpenie od nej. Zmluva o obstaraní je zmluvou odplatnou, v konaní však nebolo ničím hodnoverne preukázané, že by sa účastníci zmluvy, strany sporu dohodli na nejakej odplate. Žalovaný to urobil na základe priateľskej pomoci bez nároku na nejakú odmenu. So žalobcami žalovaný neuzavrel žiaden právny vzťah a opravu vykonal iná osoba. Preto tiež žalovaný nie je pasívne legitimovaný. Súd prvej inštancie preto po vykonanom dokazovaní a z uvedených dôvodov žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie žalobu zamietol, žalovaný bol úspešný v celom rozsahu, preto rozhodol tak, že má voči neúspešným žalobcom nárok na náhradu trov konania vo výške 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

5. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia v zákonom stanovenej lehote. Namietali, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces, keďže nemohli doložiť vyjadrenie svedka, doklad o nefunkčnosti počítača, nemohli spochybníť cenovú ponuku, ktorá bola predložená svedkom. To im nebolo dovolené sudkyňou, keď oni o to žiadali. Žalovaný mal tú možnosť. Z jedného mena z jeho zoznamu svedkov vznikli dokonca dvaja a mali dojem, že proces riadi obhajca a nie sudca. Svedectvá ich svedkov sa nebrali do úvahy. Namietali, že svedectvá svedkov žalovaného boli v rozpore s výpoveďou žalovaného, pričom záznam výpovedí sudkyňa nenahrávala doslovne, vždy to preštylizovala, teda ich výpovede sú úplne skreslené a s nimi sa vôbec nestotožňujú. Myslia si preto, že ide o zaujatosť sudkyne, preto na ňu podali námietku zaujatosti. V odvolaní ďalej poukázali na okolnosti uzavretia zmluvy so žalovaným. Uviedli, že medzi nimi a žalovaným bola ústne uzatvorená zmluva o obstaraní veci. Žalovaný s ňou súhlasil, keďže konal činmi. Prebral počítač od nich niekoľkokrát, ako aj peniaze, čo sám priznal počas výpovede. Sú toho názoru, že žalovaný ako obstarávateľ si neplnil od začiatku svoje povinnosti, nedodal im písomné potvrdenie o predmete, cene a dobe obstarania. Za taký doklad pýtal ďalších 100 eur, čo je protizákonné. Poukázali na to, že žalovaný bol jediná osoba, s ktorou oni komunikovali a ktorému platili, čo úplne objasňuje jeho postavenie obstarávateľa. Podľa nich, on podmienky nesplnil, preto mali právo na odstúpenie od zmluvy. Žalovaný vypovedal, že počítač opravoval priateľ jeho dcéry, až počas pojednávania prišiel vypovedať skutočný opravár, ktorý potvrdil, že oni spolu nikdy nekomunikovali. Je teda zrejmé, že žalovaný klamal. Tiež vypovedal sudkyňa, že vec nechcel vôbec riešiť, čo sudkyňa vôbec nebrala do úvahy, aj keď je to podľa nich dôležitý fakt. Namietali potom, že s kým to potom mali vôbec riešiť, keď on sám mení opravárov a nemal záujem riešiť problém. Veď predsa oni nemajú ani 600 eur, ani funkčný počítač. Majú predsa právo chrániť svoj majetok, čo vyplýva z druhej hlavy Ústavy SR. Pýtali sa, že ako inak sa mohli domáhať svojich práv. Museli podať žalobu, keďže žalobca sa bezdôvodne obohatil. Poukázali na to, že im nebolo umožnené vrátiť počítač, keďže žalovaný ho odmietal prevziať a problém vôbec nechcel riešiť. Žiadali, aby odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie a zaviazal žalovaného zaplatiť bezdôvodné obohatenie v sume 600 eur a náhradu škody v sume 7.000 eur.

6. K odvolaniu žalobcov sa vyjadril žalovaný. Poukázal na to, že žalobcovia doposiaľ hodnoverne súdu nepreukázali, že počítač, ktorý je predmetom tohto sporu, je nefunkčný a najmä aké vady má. Žalobcovia v tomto smere neunesli dôkazné bremeno o nefunkčnosti počítača. Žalobcom sa v celom konaní nepodarilo preukázať uzavretie zmluvy medzi ním a nimi. Opätovne poprel, že by so žalobcami uzavrel zmluvu o obstaraní alebo akokoľvek inú zmluvu. V ďalšom poukázal na to, že nie je pravdou, že žalobcovia chceli mu vrátiť súčiastky a doniesli mu do práce počítač, aby si z neho zobral súčiastky. Je to názoru, že žalobcovia nepreukázali vznik škody vo výške 7.000 eur, príčinnú súvislosť medzi jeho konaním a vznikom škody a ani jeho zodpovednosť za náhradu škody. Podotkol, že žaloba žalobcov nespĺňa ani formálne náležitosti pre takýto druh žaloby požadované. Rozsudok súdu prvej inštancie navrhol potvrdiť ako vecne správny.

7. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrili žalovaní. Rozsudok považujú naďalej za nesprávny a trvajú na svojom odvolaní. Považovali tvrdenia žalovaného o tom, že nepreukázali nefunkčnosť počítača za zavádzajúce. Počítač nikdy po opravách nefungoval. Oni mali právo podľa zákona do 7. dní po tretej oprave odstúpiť od zmluvy, a to bez udania dôvodu. Čo aj urobili. Zmluva bola konkludentne uzatvorená, žalovaný bral počítač na opravu, pričom nikdy nehovoril o tretej osobe. Jediný, s kým komunikovali, bol žalovaný, čo potvrdil p. L.. Nikdy s nimi žalovaný nedohodol nejaký kontakt s p. L.. Poukázali na to, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal nezrovnalostami vo výpovedi samotného žalovaného. Jeho svedkovia sú nedôveryhodní vzhľadom na ich priateľské vzťahy. Zdôraznili, že sám žalovaný vyhlásil, že nemal záujem riešiť reklamácie žalobcov. Taktiež jednoznačne deklarovali, že chcú počítač dostať do pôvodného stavu, čiže aj s ich súčiastkami a nie jeho.

8. K vyjadreniu žalobcov podal vyjadrenie žalovaný, ktorý zotrval na svojich doterajších písomných podaniach a ústnych prednesoch, vrátane jeho vyjadrenia zo dňa 12. 10. 2018. Považoval rozsudok za správny a navrhol ho na trovy žalobcov potvrdiť.

9. K vyjadreniu žalovaného podali vyjadrenie žalobcovia, ktorý zopakovali svoje predchádzajúce tvrdenia o uzavretí zmluvy o obstaraní vecí a zodpovednosti žalovaného za opravu počítača. Zdôraznili, že odmena bola dohodnutá ako výsledná suma za opravu počítača un bloc a nebolo predmetom dohody, koľko z danej sumy je odmena za opravu. Nikdy nebolo povedané, že nie je v cene odmena za prácu. Uvedli, že sudkyňa nebrala do úvahy ochranu spotrebiteľa pred zle odvedenou prácou, ako aj možnosť odstúpenia od zmluvy do 7 dní bez uvedenia dôvodu. Sudkyňa umožnila opakovane zasahovať do procesu obhajcom, čo opakovane využil. Umožnila miesto jedného oznámeného svedka vystúpiť dvom (dlhoročným priateľom žalovaného) a im neumožnila nezávislého svedka, ktorý počítač vozil do práce.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že tak námietka zaujatosti vznesená žalobcami voči zákonnej sudkyňi, ako aj ich odvolanie, nie sú dôvodné.

11. Odvolací súd sa najprv zaoberal námietkou zaujatosti vznesenou žalobcami, ktorú vzniesli súčasne s odvolaním proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej. Žalobcovia namietali zaujatosť zákonnej sudkyne z dôvodu, že tá nenahrávala záznam ich výpovedí doslovne, ale vždy ich preštylizovala. Z uvedeného dôvodu sú ich výpovede skreslené a nestotožňujú sa s nimi vôbec. Namietali, že im nebolo dovolené sudkyňou spochybníť cenovú ponuku, ktorá bola predložená žalovaným. Kým svedectvá ich svedkov neboli brané do úvahy, resp. len v skreslenej forme, ktoré nezneli v ich prospech, svedectvá žalovaného áno.

12. Podľa § 54 ods. 1 až 3 CSP, súd predloží vec s vyjadrením namietaného sudcu nadriadenému súdu do siedmich dní od uplatnenia námietky zaujatosti. O tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nadriadený súd do siedmich dní. Ak je namietaný sudca senátu najvyššieho súdu, rozhodne o námietke zaujatosti iný senát najvyššieho súdu.

13. Podľa § 56 CSP, lehoty podľa § 54 sa neuplatnia, ak sa vec zároveň predkladá na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej.

14. Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 CSP, sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia, dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

15. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 CSP, strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužívajú.

16. Podľa článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

17. Pomer k sporu môže byť dôvodom vylúčenia sudcu, ak sú tu pochybnosti o tom, že sudca by mal mať určitý záujem na spôsobe skončenia sporu, na výsledku sporu je teda sám zainteresovaný alebo dokonca je sám stranou sporu. Pomer k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní znamená, že sudca má určitý pozitívny (priateľský) alebo negatívny (nepriateľský) pomer k týmto subjektom, prípadne tu existujú rodinné väzby medzi sudcom a subjektom. O pomere sudcu k strane sporu však nemožno hovoriť, ak síce sudca osobu pozná, jeho vzťah k nej je však neutrálny, teda ani priateľský, ani nepriateľský.

18. Subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podriaďovať prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci disponuje (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Nc/30/2012 zo dňa 23.05.2012).

19. Podľa článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Týmto sa rozumie sudca, ktorému bola vec pridelená na vybavenie v súlade s platným rozvrhom práce príslušného súdu. Tak, ako sudca nemá právo si vyberať vec, ktorú bude rozhodovať, nemajú ani účastníci právo vyberať si sudcu zodpovedajúceho ich predstavám. Sudca, ktorému bola vec pridelená, je povinný v nej konať až do jej právoplatného vybavenia. Vec mu môže byť odňatá len výnimočne nadriadeným súdom za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 49 a nasl. CSP.

20. Zákonná sudkyňa uviedla k vznesenej námietke zaujatosti žalobcami, že žalobcov ani žalovaného osobne nepozná, je bez pomeru k veci a k stranám sporu. Necíti sa byť zaujatá. Poukázala na to, že námietka zaujatosti vznesená žalobcami ako taká sa týka okolnosti spočívajúcej v procesnom postupe sudcu a jeho rozhodovacej činnosti.

21. Nadriadený súd aj s poukazom na obsah vyjadrenia zákonnej sudkyne Mgr. Andrei Zolotovej dospel k záveru, že nevzhladol dôvody, ktoré by vyvolali pochybnosti o nezaujatosti menovanej sudkyne. Zákonná sudkyňa neuviedla žiaden relevantný osobný vzťah k prejednávanej veci a ani k stranám konania, ktorý by pri všetkej mozgnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jej objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

22. Meradlom pre hodnotenie objektivity sudcu nemôže byť subjektívne hľadisko účastníka konania, ktoré je spravidla charakterizované tým, že súd nekoná a nerozhoduje podľa jeho predstáv. Takéto hodnotenie správnosti súdneho konania, resp. rozhodovania nepatrí účastníkovi konania a nemôže objektívne zakladať pochybnosti o nezaujatosti sudcu (pozri tiež uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. júla 2010, sp. zn. 1Nc/20/2010). Je to predovšetkým vecou unesenia dôkazných tvrdení tej-ktorej strany sporu v procese prejednávania merita veci.

23. Námieta ka zaujatosti vznesená žalobcami sa týka procesného postupu zákonnej sudkyňa (vykonávanie dokazovania). Spomínaný procesný postup konajúcej sudkyne však nie je dôvodom na jej vylúčenie.

24. Odvolací súd poukazuje na ust. § 52 ods. 5 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, špeciálny súd a vojenské sudy, podľa ktorého spravidla sa zapíše alebo nadiktuje len podstatný obsah výpovedí a prednesov, ak predpisy o konaní pred súdmi neustanovujú inak. Ak je to dôležité na posúdenie veci, zapíšu sa odpovede vylúčaných osôb doslovne, prípadne sa v zápisnici uvedú jednotlivé otázky a odpovede k nim. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že sudca nie je povinný zabezpečiť doslovný zápis prednesov, ak to nie je dôležité pre posúdenie veci.

25. Keďže nebolo preukázané, že by v tomto konkrétnom prípade šlo o také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vylúčenie zákonnej sudkyne z konania a rozhodovania v predmetnej právnej veci pre pomer k stranám sporu a ich zástupcom, ktorý by bol príbuzenský, priateľský alebo nepriateľský, prípadne, že môže mať osobný alebo ekonomický záujem na určitom meritórnom ukončení konania a podobne, čo predpokladá odňatie veci zákonnému sudcovi a jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania v takejto veci, vyvolávajúc dôvodnú obavu, že by ju sudca nemohol objektívne a spravodlivo posúdiť, nadriadený súd, vzhľadom na vyššie uvedené, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia v súlade s ustanovením § 54 odsek 1 a 2 CSP.

26. Žalobcovia ďalej namietali, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces. Tieto námietky vzniesli v súvislosti s vykonávaním dokazovania na súde prvej inštancie, keď podľa odvolateľov im súd prvej inštancie nedovolil doložiť vyjadrenie svedka, doklad o nefunkčnosti počítača, nemohli spochybníť cenovú ponuku, ktorá bola predložená svedkom. Podľa ich názoru súd prvej inštancie nebral do úvahy ich svedkov, jedine v skreslenej podobe, ktorá nebola v ich prospech. Na druhej strane mal súd prvej inštancie prihliadať na vyjadrenia svedkov žalovaného, hoci neboli vierohodní.

27. Porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany sporu, ktoré jej poskytujú predpisy upravujúce civilný proces. O procesnú vadu, ktorá má za následok nesprávny procesný postup v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva.

28. Základný rámec práva na spravodlivé súdne konanie, použiteľný pre civilné konanie, je obsiahnutý v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzhezf6nbwga>> SR. Jednotlivé čiastkové práva, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces, je možné vyvodíť predovšetkým z rozhodovacej činnosti ESLP. Patrí sem najmä právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci. V rámci posledne spomínaného práva je možné zdôrazniť princíp rovnosti strán, princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania a právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

29. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcom bolo doručené poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu dňa 15.11.2016, v ktorom boli žalobcovia poučení o tom, že strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení, návrh na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonávanie dôkazov) včas, najneskôr však do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie skončí. Zároveň boli poučení o tom, že súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná v zmysle § 158 ods. 1 CSP.

30. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 28. 06. 2017 za prítomnosti strán sporu vyhlásil, že čo sa týka navrhnutých dôkazov, budú vykonané dôkazy, ktoré jednotlivé strany v konaní navrhli. Žalobcovia na predmetnom pojednávaní na otázku súdu, že vo svojej žalobe a vyjadrení nenavrhli vykonať žiaden dôkaz, uviedli, že ako dôkaz navrhujú v konaní vypočúť

žalovaného, žalobcu v 2. rade, dcéru B. M., syna O. M. a brata žalobkyne v 1. rade A. D. s tým, že žiadajú vypočuť tiež svedkov, ktorých navrhol žalovaný. Žalovaný navrhol vypočuť žalobcov a ako svedkov K. L., O. K., O. A., O. L. a A. S.. Z obsahu zápisníc z pojednávania na súde prvej inštancie je zrejmé, že všetci navrhnutí svedkovia žalobcov s výnimkou O. M., ako aj svedkovia navrhovaní žalovaným boli vypočutí za prítomnosti oboch strán sporu, teda aj žalobcov. Na pojednávani dňa 27.6.2018 súd prvej inštancie konštatoval, že všetky navrhované dôkazy v konaní boli vykonané. Následne dal súd priestor stranám sporu na záverečné reči a po ich prednesení, vyhlásil dokazovanie za skončené.

31. K tvrdeniu žalobcov, že nemohli predložiť písomné vyjadrenie svedka odvolací súd uvádza, že žalobcovia žiadali vypočuť všetkých svojich svedkov a pred súdom prvej inštancie predloženie písomného vyjadrenia svedka nenavrholi. Navyše v odvolaní žalobcovia ani nešpecifikovali, ktorého svedka písomné vyjadrenie im súd prvej inštancie neumožnil predložiť. Pokiaľ ide o doklad o nefunkčnosti počítača, žiaden dôkaz v tomto smere nežiadali vykonať, a už vôbec z obsahu spisu nevyplýva, že by súd prvej inštancie neumožnil vykonať akýkoľvek dôkaz. Samotný prvoinštančný súd sa pýtal žalobcov, aké dôkazy chcú vykonať. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s tvrdením žalobcov, že nemohli spochybníť cenovú ponuku, ktorá bola predložená svedkom. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia boli prítomní na pojednávani konanom dňa 14.2.2018, na ktorom bol vypočutý svedok K. L., ktorý krátkou cestou predložil súdu cenové ponuky počítača. Ako je zrejmé zo zápisnice z toho pojednávania, žalobkyňa v 1. rade svedkovi K. L. kládla otázky.

32. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcov ohľadne hodnotenia výpovedí svedkov, ktorých navrhol žalovaný, odvolací súd konštatuje, že Civilný sporový poriadok ukladá stranám sporu povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V zmysle § 185 ods. 1 CSP však súd rozhodne o tom, ktoré z označených dôkazov vykoná. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde. Ďalej odvolací súd poukazuje na ustanovenie 191 CSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu.

33. V prejednávanej veci súd prvej inštancie na základe zásady voľného hodnotenia dôkazov, ktorá zásada vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky) vyhodnotil všetky svedecké výpovede, ktoré boli v prvoinštančnom konaní vykonané. Odvolacie námietky, ktoré mali spochybníť prvoinštančným súdom zistený skutkový stav, predovšetkým vierohodnosť svedkov, ktorých navrhol žalovaný, odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Pokiaľ žalobcovia poukázali na to, že O. A., O. L. a A. S. sú priatelia žalovaného, a preto je ich výpoveď spochybnená, odvolací súd konštatuje, že žalobcovia túto skutočnosť ničím konkrétnym nepreukázali. Minimálne O. L. a A. S. vo svojej výpovedi poukázali predovšetkým na to, že sú kolegovia. Odvolací súd nepopiera, že na pracovisku sú bližšie vzťahy medzi kolegami, ale tu je potrebné pripomenúť, že svedok je povinný vypovedať pravdu a nič nezamlčovať. Svedok je pri predvolaní poučený súdom o trestnoprávných následkoch krivej výpovede a o jeho práve odoprieť výpoveď. K rozdielnym tvrdeniam medzi svedkami a žalovaným odvolací súd konštatuje, že svedkovia O. A., O. L. a A. S. vypovedali, že potom ako prišli žalobcovia za žalovaným do práce, žalovaný viackrát opakoval žalobcom, aby vrátili počítač a následne im on vráti peniaze. Uvedené potvrdil žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaniach dňa 28.6.2017 a dňa 29.11.2017. Za porušenie procesných práv zo strany súdu nemožno považovať to, že súd odôvodnil svoje rozhodnutie nie podľa predstáv odvolateľa. Hodnotenie dôkazov má v kompetencii súd a nie strana sporu.

34. Odvolací súd ďalej v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

35. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku,

na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Aj keď odvolací súd preferuje stručnejšie, ale o to presvedčivejšie odôvodňovanie rozhodnutí súdom prvej inštancie, bez siahodlhých opisov a citácií celých výpovedí svedkov a strán sporu, prípadne aj nesprávnych a navyše uvedených citácií zákonných ustanovení (v tomto prípade § 420a, § 427, § 428 OZ), uvedené však nič nemení na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia. Pre úplnosť odvolací súd udáva nasledovné.

36. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by žalobcovia uzavreli so žalovaným zmluvu o obstaraní opravy počítača ako to tvrdili, t.j. že došlo medzi nimi k dohode o predmete obstarávania, jeho ceny, o odmene za obstaranie a dobe obstarania. V tomto smere neunesli dôkazné bremeno na preukázanie takýchto skutočností a teda splnenie zákonných predpokladov pre uzavretie takejto zmluvy vyžadovaných Občianskym zákonníkom, jej porušenie žalovaným a ani následné odstúpenie od tejto zmluvy.

37. Odvolatelia v odvolaní namietajú nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o záver, že nedošlo medzi žalobcami a žalovaným k uzavretiu zmluvy o obstaraní veci. Sú toho názoru, že opak je pravdou a došlo k jej uzavretiu konkludentnou formou a to prevzatím predmetu obstarania - počítača a peňazí žalovaným.

38. Nesprávne právne posúdenie veci môže spočívať v tom, že súd prvej inštancie vec posúdil podľa nesprávneho právneho predpisu, alebo že správne použitý právny predpis nesprávne vyložil, prípadne ho na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval.

39. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná.

40. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 CSP je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa.

41. V ustanovení § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

42. Podľa § 733 Občianskeho zákonníka, zmluvou o obstaraní veci sa obstarávateľ zaväzuje objednávateľovi obstaráť určitú vec. Obstarávateľ má právo vec obstaráť aj prostredníctvom inej osoby. Objedávateľ je povinný obstarávateľovi za obstaranie veci poskytnúť odmenu.

43. Zmluva o obstaraní veci je osobitným druhom zmluvy príkaznej. Podstatnými náležitosťami zmluvy o obstaraní veci sú osobitné vymedzenie predmetu obstarania určitej veci, t. j. veci ktorú má obstarávateľ obstaráť (nemusí to byť len hmotná vec, môže ísť tiež o inú záležitosť, inú činnosť a pod.), cena obstarania, t. j. odmena obstarávateľa za obstaranie veci a doba obstarania. Zmluvnými stranami uzatvárajúcimi túto zmluvu sú objednávateľ a obstarávateľ a ide pojmovo vždy o zmluvu odplatnú. Výšku tejto odmeny zákon neustanovuje, a preto musí byť vždy dohodnutá (viď § 734 Občianskeho zákonníka, ktorý nepoužíva termín odmena ale cena). Forma zmluvy nie je predpísaná. Závazok povinnej osoby pritom spočíva len vo vykonaní činnosti, ktorá je v zmluve vymedzená a nie tiež v dosiahnutí výsledku.

44. Odvolací súd sa stotožňuje zo záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovia nepreukázali, že medzi žalobcami a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o obstaraní veci. podľa § 733 a ďalej Občianskeho zákonníka. Výsledky vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nepodporujú tvrdenia žalobcov, že žalovaný konkludentne súhlasil s uzavretím zmluvy o obstaraní veci tým, že prevzal od nich počítač a peniaze. Žalobcovia tvrdili, že po kazivosti ich starého počítača sa rozhodli pre jeho opravu a inováciu,

pričom túto službu mal vykonať žalovaný, ktorý túto službu nevykonal správne a podľa podmienok. Tvrdili, že počítač ani po dvoch reklamáciách nefungoval správne, neboli im doručené podklady pre overenie nových súčiastok a predsa odstúpili od zmluvy o obstaraní veci a žiadajú vrátenie výdavkov za službu. Svoje nároky špecifikovali ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 600 eur a nárok na náhradu škody vo výške 7.000 eur.

45. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že svedkovia, ktorí boli vypočutí na pojednávaní na základe návrhu žalobcov (I. B. M., A. D., a C. M.) potvrdili, že neboli prítomní pri tom, ako sa žalobca v 2. rade dohadoval so žalovaným na opravu, úprave alebo inej záležitosti spojené s predmetným počítačom. O dohode žalobcov so žalovaným sa mali dozvedieť až sprostredkované od žalobcov. Svedok I. B. M. vypovedala, že bola osobne prítomná pri tom, keď balili počítač, keď ho dostali, pri telefonáte odstúpenia od zmluvy a keď chceli vrátiť počítač v práci. Svedok A. D. vypovedal, že bol prítomný pri balení a odovzdaní počítača do opravy, pri telefonickom odstúpení od zmluvy a v práci žalovaného, keď sa pokúšali, aby im vrátil sumu 600 eur. Svedok C. M. vypovedal, že bol prítomný pri odovzdaní počítača a telefonickom odstúpení od zmluvy. Účasť svedka O. M.a pred súdom prvej inštancie žalobcovia nezabezpečili.

46. V tomto smere žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, keďže výpovede svedkov, ktorých navrhli vypočuť žalobcovia, nepreukázali, že žalovaný so žalobcami uzavrel zmluvu o obstaraní počítača, resp. opravy počítača, ani že by mal vykonať úpravu počítača, že sa na ňu sám zaviazal a ani to, že by tak konal za odmenu. Nebol preukázaný úmysel žalovaného uzavrieť zmluvu o obstaraní veci, čo je nevyhnutné aj pre žalobcami tvrdené konkludentné uzavretie zmluvy.

47. Pokiaľ ide o žalovaného, ten výslovne poprel uzavretie takejto zmluvy o obstaraní veci so žalobcami a svoje konanie charakterizoval ako motivované snahou o priateľskú pomoc, pričom za túto pomoc nemal sľúbenú žiadnu odmenu ani iné protiplnenie. Pred súdom prvej inštancie tvrdil, že žalobca v 2. rade ho oslovil prostredníctvom F. K. (ich kolegu), načo žalovaný kontaktoval svedka K. L., ktorý súhlasil s opravou počítača a neskôr prostredníctvom žalovaného predložil žalobcovi v 2. rade cenové ponuky na počítačové zostavy, keď oprava nebola možná. Tvrdil, že na základe týchto ponúk si žalobca za pomoci O.a K. vybral počítačovú zostavu, ktorú L. L. poskladal. V práci ju odovzdal žalobcovi v 2. rade, načo on od neho prijal sumu 600 eur v hotovosti. Uvedenú sumu následne odovzdal L. P. Poprel, že by dostal nejaké peniaze od žalobcov.

48. Tvrdenia žalovaného potvrdzujú výpovede svedkov O.a K. a K. L. pred súdom prvej inštancie. Svedok O. K. potvrdil, že povedal žalobcovi v 2. rade, že žalovaný má známeho s tým, že oprava u neho môže byť lacnejšia, prípadne by mohol mať nejakú súčiastku do počítača, keďže oprava v počítačovom servise by mohla byť drahšia. Po predložení cenových ponúk žalobca v 2. rade vec konzultoval s ním a na jeho odporúčania si vybral počítačovú zostavu v cene 600 eur. Podľa názoru súdu, žalobca v 2. rade si mohol byť vedomý, že úpravu počítača mohla vykonať tretia osoba.

49. Svedok K. L. potvrdil, že sa na neho obrátil žalovaný prostredníctvom jeho brata s tým, či by nevedel opraviť počítač. Vedel o tom, že v rámci dobrej vôle chcel žalovaný pomôcť kolegovi z práce. Svedok považoval počítač za neopraviteľný a vrátil mu ho späť. Po určitej dobe sa na neho obrátil opätovne s tým, že by chcel urobiť generálnu opravu počítača a chcel, aby mu urobil zoznam nejakých variant, čo by sa tam dalo urobiť. Svedok predložil cenové ponuky v cenovom rozmedzí od 249 eur do 1.221 eur (č.l. 75- 76 spisu). Vyskladal počítačovú zostavu v hodnote 600 eur, ktorú predložil svojmu bratovi, ktorý ju posunul žalovanému. Potvrdil, že nemal dohodnutú odmenu za opravu, resp. úpravu počítača a cena pozostávala výhradne s počítačových komponentov, ktoré boli použité pri oprave počítača. Súdu prvej inštancie predložil krátkou cestou dodací list a pokladničný doklad na sumu 600 eur za zakúpené počítačové komponenty (č.l. 79 spisu).

50. Je teda zrejme, že peniaze v hodnote 600 eur nebola odmena za vykonanie činnosti obstarania veci, ale náklady K. L. na nákup počítačových komponentov do počítača pre žalobcu v 2. rade. Z vykonaného dokazovania nebolo tak preukázané, že žalobca v 2. rade zaplatil sumu 600 eur žalovanému titulom odmeny za vykonanie činnosti obstarania opravy, resp. úpravy počítača. Pokiaľ žalobcovia tvrdili, že žalovaný pýtal od nich sumu 100 eur za faktúru, žalovaný to poprel, pričom žiadne dôkazy svedčiacie o tejto skutočnosti žalobcovia nepredložili. Je preto dôvodná námietka žalovaného o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v tomto spore.

51. Pokiaľ ide o samotnú nefunkčnosť počítača, ktorú tvrdili žalobcovia, a ktorá mala byť dôvodom pre reklamáciu a napokon pre odstúpenie od zmluvy, ani v tomto smere ju žalobcovia hodnoverne nepreukázali. Odvolací súd nepopiera výpovede svedkov, ktorí vypovedali o jeho nefunkčnosti po jeho oprave. No bolo na žalobcoch uniesť dôkazné bremeno preukázaním jeho nefunkčnosti aj hodnovernejším spôsobom ako je napr. návrh na vykonanie dôkazu odborným vyjadrením alebo potvrdením počítačového servisu.

52. Nebolo preukázané, že došlo medzi stranami sporu k dohode o obstaraní počítača, ani k dohode o odmene za obstaranie počítača, a teda neboli ani naplnené podmienky pre platné uzavretie zmluvy o obstaraní veci podľa 773 Občianskeho zákonníka. Nebolo tak povinnosťou žalovaného predložiť písomné potvrdenie o predmete, cene a dobe obstarania a nemohli žalobcovia od zmluvy odstúpiť, ako správne konštatoval súd prvej inštancie. Nebol tak dôvodný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému vo výške 600 eur titulom odstúpenia od údajnej zmluvy o obstaraní veci. Situáciu, ak by aj malo dôjsť k odstúpeniu od nejakej zmluvy a z toho vyplývajúcu povinnosť vzájomného synalagmatického plnenia, pričom v danom prípade žalobcovia nežiadali vrátenie sumy 600 eur oproti vráteniu počítačových komponentov, vysvetlil v dostatočnom rozsahu súd prvej inštancie v bode 127. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

53. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní namietali, že im nebolo umožnené vrátiť použité komponenty, svedkovia O. A., O. L. a A. S. potvrdili tvrdenia žalovaného, že potom, ako prišli žalobcovia za žalovaným do práce na pracovisko RZP vo K. E. J., žalovaný viackrát opakoval žalobcom, aby vrátili počítač a následne im on vráti peniaze. Svedok K. L. vo svojej výpovedi potvrdil, že bolo by to úplne bez problémov, pretože tá firma, od ktorej predložil doklad, by bez problémov prijala komponenty naspäť a vrátila plnú sumu.

54. Odvolací súd sa však nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nebola preukázaná aktívna legitímácia žalobkyne v 1. rade v danom spore. Žalobcovia sú manželia, pričom veci nadobudnuté počas manželstva patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zmysle § 143 OZ. Pokiaľ žalobkyňa v 1. rade poukázala v odvolaní na to, že žalobca mal jej plný súhlas, aby dohodol podmienky, aktívna legitímácia žalobkyne v 1. rade je daná. Uvedené však nič nemení na vecne správnom rozhodnutí súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby pre neunesenie dôkazného bremena žalobcami v 1. a 2. rade.

55. V nadväznosti na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti žalobného nároku o náhradu škody 7.000 eur. Predpokladmi vzniku nároku na náhradu škody sú: existencia škody, porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávny úkon, príčinná súvislosť medzi touto škodou a protiprávnym konaním a zavinenie. Ako vyplýva z vyššie uvedeného v konaní nebolo preukázané, že by sa žalovaný dopustil nejakého protiprávneho konania, resp. porušenia zmluvnej povinnosti zo zmluvy o obstaraní veci, ako tvrdili žalobcovia. Nebolo preukázané, že zmluva o obstaraní veci medzi žalobcami a žalovanými bola uzavretá, teda žalovaný sa za takejto situácie nemohol dopustiť porušenia zmluvnej povinnosti z tejto zmluvy. Žalobcovia taktiež neunesli dôkazné bremeno, keďže nekonkretizovali, nešpecifikovali výšku uplatňovanej škody 7.000 eur, ani vznik tejto škody v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného. Súd nemôže nachádzať dôkazy a nemôže znášať dôkazné bremeno za žalobcov. V danom prípade žalobcovia tvrdili, že im žalovaný spôsobil škodu tým, že nemali peniaze, ktoré zaplatili za opravu a funkčný počítač, a teda si museli zakúpiť zariadenia, ktoré by si inak nezakúpili. Tieto svoje tvrdenia však nijako nepreukázali.

56. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

57. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách konania bola skutočnosť, že žalobcovia v konaní neboli úspešní, preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania vznikol plne úspešnému žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

58. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).